

F
Guds orð og lyfti ei kunnu svíkja,
 C F
nei, fast tey standa, um fjøll enn falla;
F F
um aðrir stuðlar enn detta, víkja,
 C7 F
Guds lyfti svíkja ei tá.

Niðurlag:

F C7 F
Guds lyfti halda, hvat enn eg missi,
 C7 F
hvat enn ið brestur, tey bresta ei;
 C7 F
um stjörnur blankar enn sløkna allar,
 C7 F
Guds lyfti svíkja aldri, nei!

2. Guds lyfti halda í neyðartíðum,
um mótið svíkur, og vónin víkur,
um hjartað troyttast í heitum stríðum,
Guds lyfti svíkja ei tá.

3. Guds lyfti halda, tá lívið fólnar,
tá fepur brennir, og deyðin nærkast;
hans hond meg styðjar, tá ennið kølnar,
Guds lyfti svíkja ei tá.

4. Guds lyfti halda, tá nátt skal lætta,
og Harrans rødd tey í grøv skal kalla;
tá hann har uppi skal krans mær rætta,
Guds lyfti svíkja ei tá.

**Johan Holmstrand (Sv.), 1885-1958.
(V. Danielsen týddi).*